

УДК 519.4

М.В. Ахрамович, М.А. Муратов

ЗАДАЧА КЛАСИФІКАЦІЇ ПАРИ q -КОМУТУЮЧИХ НІЛЬПОТЕНТНИХ ОПЕРАТОРІВ**Вступ**

Необхідність побудови розподілених інформаційно-комунікаційних систем (ІКС) та розв'язання теоретичних і прикладних задач розподільних обчислень вимагає застосування різноманітних сучасних математичних методів. Зокрема, як один із таких інструментів можна використати теорію лінійних операторів у скінченновимірних лінійних просторах для моделювання динамічного стану компонентів ІКС. Тому актуальною є задача класифікації наборів лінійних операторів, які задовольняють певні співвідношення.

Класифікація наборів лінійних операторів у скінченновимірному комплексному лінійному просторі V , з точністю до перетворення подібності, — одна з найстаріших задач лінійної алгебри і є в загальному вигляді безнадійною вже для пари операторів. Тому цілком доцільно накладати на набори операторів певні обмеження і досліджувати питання про класифікацію при їх виконанні. У працях І.М. Гельфанда, В.А. Пономарьова [1] і С.А. Кругляка [2] (див. також [3]) було показано, що в задачу про канонічний вигляд пари комутуючих лінійних операторів (A, B) , з точністю до перетворення подібності, входить задача про канонічний вигляд будь-якого скінченного числа довільних некомутовуючих лінійних операторів (A_1, A_2, \dots, A_m) . Тому спроба безпосереднього знаходження канонічного вигляду пари комутуючих операторів (A, B) , з точністю до перетворення подібності, не має сенсу, тобто є "дикою" (див. [4, 5]). У статті Ю.А. Дрозда [6] було доведено, що задача класифікації пари комутуючих нільпотентних операторів (A, B) , $A^3 = B^3 = 0$, пов'язаних співвідношенням $AB^2 = 0$ є "дика", а в [7] — що "дикою" є і задача класифікації, з точністю до перетворення подібності, пари нільпотентних операторів (A, B) , $A^3 = B^3 = 0$, пов'язаних співвідношенням q -комутації: $BA = qAB$, де $q \in C$, $q \neq 0$.

Постановка задачі

Мета статті полягає в тому, щоб довести "дикість" задачі класифікації, з точністю до перетворення подібності, пари нільпотентних операторів (A, B) , $A^2 = B^3 = 0$, пов'язаних співвідношеннями: $AB^2 = 0$, $AB = qBA$, $q \neq 0$. При цьому істотно використовуються побудови й означення, наведені в статтях [6, 7].

Попередні відомості

Нехай V — скінченновимірний векторний простір над полем комплексних чисел C і $B(V)$ — алгебра всіх лінійних операторів, що діють у V .

Скінченне сімейство (A_1, A_2, \dots, A_m) операторів з $B(V)$ будемо називати *набором операторів* у просторі V .

Набір (A_1, A_2, \dots, A_m) операторів з $B(V)$ називається *нерозкладним*, якщо векторний простір V не можна дати у вигляді прямої суми нетривіальних підпросторів $V = M \oplus N$, інваріантних відносно кожного оператора A_k , $k = 1, 2, \dots, m$.

Має місце такий критерій нерозкладності.

Пропозиція 1. *Набір (A_1, A_2, \dots, A_m) операторів з $B(V)$ є нерозкладним тоді і тільки тоді, коли з умов $RA_k = A_kR$, $k = 1, 2, \dots, m$, $R^2 = R$ випливає, що $R = 0$ або $R = I$.*

Доведення. **Необхідність.** Нехай набір (A_1, A_2, \dots, A_m) операторів з $B(V)$ є нерозкладним, $RA_k = A_kR$, $k = 1, 2, \dots, m$, $R^2 = R$, причому $R \neq 0$ і $R \neq I$. Розглянемо два нетривіальні підпростори: $M = \text{Ker}R$ і $N = \text{Ran}R$. Якщо $x \in M \cap N$, то $Rx = 0$ і існує такий $y \in V$, що $x = Ry$. Тоді $Rx = R(Ry) = R^2y = Ry = x = 0$, й оскільки $\dim M + \dim N = \dim V$, то $V = M \oplus N$.

Покажемо, що підпростори M і N є інваріантними відносно операторів набору (A_1, A_2, \dots, A_m) . Дійсно, якщо $x \in M = \text{Ker}R$, то $Rx = 0$ і $R(A_kx) = A_kRx = 0$, тобто $A_kx \in M$. Аналогічно, якщо $x \in N = \text{Ran}R$, то $x = Ry$ для деякого $y \in V$. Тому $A_kx = A_k(Ry) = R(A_ky) \in N$.

Таким чином, простір V розкладається в пряму суму нетривіальних підпросторів M і N ,

інваріантних відносно всіх операторів набору (A_1, A_2, \dots, A_m) , що заперечує нерозкладність цього набору. Отже, маємо $R = 0$ або $R = I$.

Достатність. Нехай набір (A_1, A_2, \dots, A_m) є розкладним, тобто існує розкладання $V = M \oplus N$, де підпростори M і N є нетривіальними й інваріантними відносно всіх операторів (A_1, A_2, \dots, A_m) . Нехай $x \in V$ і $x = y + z$, де $y \in M, z \in N$. Розглянемо оператор $Rx = R(y + z) = z$. Зрозуміло, що $R^2 = R, R \neq 0, R \neq I, A_k Rx = A_k R(y + z) = A_k z$ і $RA_k x = RA_k(y + z) = R(A_k y + A_k z) = A_k z$. Отже, $A_k R = RA_k, k = 1, 2, \dots, m$.

Нехай V і W – два векторних простори. Набори операторів (A_1, A_2, \dots, A_m) в V і (B_1, B_2, \dots, B_m) в W називаються подібними, якщо існує обернений оператор $S: V \rightarrow W$, такий, що $SA_k S^{-1} = B_k, k = 1, 2, \dots, m$.

Подібність наборів операторів (A_1, A_2, \dots, A_m) і (B_1, B_2, \dots, B_m) будемо позначати $(A_1, A_2, \dots, A_m) \sim (B_1, B_2, \dots, B_m)$.

“Дикість” пари q -комутуючих операторів

Нехай V – скінченновимірний векторний простір. Позначимо

$$V^k := \underbrace{V \oplus V \oplus \dots \oplus V}_k.$$

Нехай $(A, B), A, B \in B(V)$ – довільна пара операторів, I – тотожний, а 0 – нульовий оператори в просторі V . Розглянемо такі оператори:

$$C: V^5 \rightarrow V^2, C = \begin{pmatrix} I & 0 & I & I & I \\ 0 & I & I & A & B \end{pmatrix};$$

$$D \in B(V^5), D = \begin{pmatrix} d_1 I & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & d_2 I & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & d_3 I & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & d_4 I & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & d_5 I \end{pmatrix},$$

де $d_i \in C, d_i \neq 0, d_i \neq d_j$, якщо $i \neq j, i, j = 1, \dots, 5$;

$$Y_1 \in B(V^{15}), Y_1 = \begin{pmatrix} \bar{0} & \bar{0} & \bar{I} \\ \bar{0} & \bar{0} & \bar{0} \\ \bar{0} & \bar{0} & \bar{0} \end{pmatrix},$$

де \bar{I} – тотожний, а $\bar{0}$ – нульовий оператори в V^5 ;

$$Y_2 \in B(V^{15}), Y_2 = \begin{pmatrix} \bar{0} & \bar{0} & \bar{0} \\ \bar{I} & \bar{0} & \bar{0} \\ \bar{0} & \bar{D} & \bar{0} \end{pmatrix};$$

$$Y_3: V^{15} \rightarrow V^2, Y_3 = (0_{2,5} \ C \ 0_{2,5}),$$

де $0_{2,5} = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$;

$$Y \in B(V^{32}), Y = \begin{pmatrix} Y_1 & 0_{15,2} & Y_2 \\ 0_{2,15} & 0_{2,2} & Y_3 \\ 0_{15,15} & 0_{15,2} & qY_1 \end{pmatrix},$$

де $q \in C, q \neq 0$;

$$X \in B(V^{32}), X = \begin{pmatrix} 0_{15,15} & 0_{15,2} & I_{15,15} \\ 0_{2,15} & 0_{2,2} & 0_{2,15} \\ 0_{15,15} & 0_{15,2} & 0_{15,15} \end{pmatrix},$$

де $I_{15,15} = \begin{pmatrix} \bar{I} & \bar{0} & \bar{0} \\ \bar{0} & \bar{I} & \bar{0} \\ \bar{0} & \bar{0} & \bar{I} \end{pmatrix}$.

У подальшому будемо опускати індекси і риси в позначенні нульових блоків, припускаючи, що їх розмірності відповідають розмірностям блоків, на які розбиті оператори X і Y .

Пропозиція 2. Оператори X і Y задовольняють такі співвідношення:

- 1) $X^2 = Y^3 = XY^2 = 0$; 2) $XY = qYX$.

Доведення. Властивості операторів X і Y перевіряються безпосередньо.

Нехай \tilde{V} – інший векторний простір, такий, що $\dim V = \dim \tilde{V}$, і (\tilde{A}, \tilde{B}) – довільна пара операторів з $B(\tilde{V})$ і оператори $\tilde{I}, \tilde{0}$ – відповідно тотожний і нульовий оператори в \tilde{V} . Тоді, як і вище, по операторах (\tilde{A}, \tilde{B}) можна побудувати оператори \tilde{X} і \tilde{Y} з аналогічним розбиттям на блоки.

У подальшому нам знадобиться така лема.

Лема 1. Якщо оператор $S:V^{32} \rightarrow \tilde{V}^{32}$ задовольняє умову: $SX = \tilde{X}S$, то він має вигляд

$$S = \begin{pmatrix} S_{11} & S_{12} & S_{13} \\ \mathbf{0} & S_{22} & S_{23} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & S_{11} \end{pmatrix}, \text{ де розбиття на блоки та-}$$

ке, як в операторів X і \tilde{X} .

Доведення. Нехай оператор S має виг-

$$\text{ляд } S = \begin{pmatrix} S_{11} & S_{12} & S_{13} \\ S_{21} & S_{22} & S_{23} \\ S_{31} & S_{32} & S_{33} \end{pmatrix}, \text{ де розбиття на блоки}$$

таке саме, як і в операторів X і \tilde{X} . Оскільки

$$SX = \begin{pmatrix} \mathbf{0} & \mathbf{0} & S_{11} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & S_{21} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & S_{31} \end{pmatrix}, \tilde{X}S = \begin{pmatrix} S_{31} & S_{32} & S_{33} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \end{pmatrix}, \text{ і } SX =$$

$\tilde{X}S$, то має місце така система рівностей: $S_{31} = S_{32} = S_{21} = \mathbf{0}$, $S_{11} = S_{33}$. Отже, маємо

$$S = \begin{pmatrix} S_{11} & S_{12} & S_{13} \\ \mathbf{0} & S_{22} & S_{23} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & S_{11} \end{pmatrix}.$$

Теорема 1. Пари операторів (X, Y) і (\tilde{X}, \tilde{Y}) подібні тоді і тільки тоді, коли подібні пари операторів (A, B) і (\tilde{A}, \tilde{B}) .

Доведення. Необхідність. Нехай пари операторів (X, Y) і (\tilde{X}, \tilde{Y}) подібні і $S:V^{32} \rightarrow \tilde{V}^{32}$ – невинуджений оператор, такий, що $SX = \tilde{X}S$, $SY = \tilde{Y}S$. Згідно з лемою 1,

$$\text{оператор } S \text{ має вигляд } S = \begin{pmatrix} S_1 & S_2 & S_3 \\ \mathbf{0} & S_4 & S_5 \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & S_1 \end{pmatrix}. \text{ Далі,}$$

оскільки $SY = \tilde{Y}S$, то матимемо

$$\begin{cases} S_1 Y_1 = \tilde{Y}_1 S_1, \\ \tilde{Y}_1 S_2 = \mathbf{0}, \\ S_1 Y_2 + S_2 Y_3 + q S_3 Y_1 = \tilde{Y}_1 S_3 + \tilde{Y}_2 S_1, \\ S_4 Y_3 + q S_5 Y_1 = \tilde{Y}_3 S_1. \end{cases} \quad (1)$$

$$\text{Оскільки } SY_1 = \tilde{Y}_1 S_1, \text{ то } S_1 = \begin{pmatrix} U_1 & U_2 & U_3 \\ \mathbf{0} & U_4 & U_5 \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & U_1 \end{pmatrix},$$

де розбиття на блоки відповідає розбиттю Y і

$$\tilde{Y}. \text{ Далі, покладемо } S_2 = \begin{pmatrix} S_1^{(2)} \\ S_2^{(2)} \\ S_3^{(2)} \end{pmatrix}. \text{ Тоді з рівності}$$

$\tilde{Y}_2 S_2 = \mathbf{0}$ отримаємо, що $S_3^{(2)} = \mathbf{0}$. Таким чином,

$$S_2 = \begin{pmatrix} S_1^{(2)} \\ S_2^{(2)} \\ \mathbf{0} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} V_1 \\ V_2 \\ \mathbf{0} \end{pmatrix}, \text{ де } V_1 \text{ і } V_2 \text{ мають розмір}$$

15×2 .

Якщо $S_4 = (S_1^{(4)})$, $S_5 = (S_1^{(5)} \ S_2^{(5)} \ S_3^{(5)})$, то $S_4 Y_3 = (\mathbf{0} \ S_1^{(4)} C \ \mathbf{0})$, $q S_5 Y_1 = (\mathbf{0} \ \mathbf{0} \ q S_1^{(5)})$, $\tilde{Y}_3 S_1 = (\mathbf{0} \ \tilde{C} U_4 \ \tilde{C} U_5)$, то згідно з рівністю $S_4 Y_3 + q S_5 Y_1 = \tilde{Y}_3 S_1$ отримаємо

$$\begin{cases} S_1^{(4)} C = \tilde{C} U_4, \\ q S_1^{(5)} = \tilde{C} U_5. \end{cases} \quad (2)$$

$$\text{Далі, покладемо } S_1 Y_2 = \begin{pmatrix} U_2 & U_3 D & \mathbf{0} \\ U_4 & U_5 D & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & U_1 D & \mathbf{0} \end{pmatrix},$$

$$S_2 Y_3 = \begin{pmatrix} \mathbf{0} & V_1 C & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & V_2 C & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \end{pmatrix}. \text{ Якщо } S_3 = \begin{pmatrix} S_{11}^{(3)} & S_{12}^{(3)} & S_{13}^{(3)} \\ S_{21}^{(3)} & S_{22}^{(3)} & S_{23}^{(3)} \\ S_{31}^{(3)} & S_{32}^{(3)} & S_{33}^{(3)} \end{pmatrix},$$

$$\text{то } q S_3 Y_1 = \begin{pmatrix} \mathbf{0} & \mathbf{0} & q S_{11}^{(3)} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & q S_{21}^{(3)} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & q S_{31}^{(3)} \end{pmatrix} \text{ і } S_1 Y_2 + S_2 Y_3 + q S_3 Y_1 =$$

$$= \begin{pmatrix} U_2 & U_3 D + V_1 C & q S_{11}^{(3)} \\ U_4 & U_5 D + V_2 C & q S_{21}^{(3)} \\ \mathbf{0} & U_1 D & q S_{31}^{(3)} \end{pmatrix}. \text{ Крім того, матимемо}$$

$$\tilde{Y}_1 S_3 = \begin{pmatrix} S_{31}^{(3)} & S_{32}^{(3)} & S_{33}^{(3)} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \end{pmatrix}, \tilde{Y}_2 S_1 = \begin{pmatrix} \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ U_1 & U_2 & U_3 \\ \mathbf{0} & \tilde{D} U_4 & \tilde{D} U_5 \end{pmatrix},$$

$$\text{і тоді } \tilde{Y}_1 S_3 + \tilde{Y}_2 S_1 = \begin{pmatrix} S_{31}^{(3)} & S_{32}^{(3)} & S_{33}^{(3)} \\ U_1 & U_2 & U_3 \\ \mathbf{0} & \tilde{D}U_4 & \tilde{D}U_5 \end{pmatrix}.$$

Таким чином, оскільки $S_1 Y_2 + S_2 Y_3 + q S_3 Y_1 = \tilde{Y}_1 S_3 + \tilde{Y}_2 S_1$, то

$$\begin{pmatrix} U_2 & U_3 D + V_1 C & q S_{11}^{(3)} \\ U_4 & U_5 D + V_2 C & q S_{21}^{(3)} \\ \mathbf{0} & U_1 D & q S_{31}^{(3)} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} S_{31}^{(3)} & S_{32}^{(3)} & S_{33}^{(3)} \\ U_1 & U_2 & U_3 \\ \mathbf{0} & \tilde{D}U_4 & \tilde{D}U_5 \end{pmatrix}.$$

Звідси випливає, що $U_1 = U_4$ і $U_1 D = \tilde{D}U_4$. Тому $U_1 D = \tilde{D}U_1$ і згідно з (2) отримуємо $S_1^{(4)} C = \tilde{C}U_1$.

Нехай оператор U_1 має вигляд

$$U_1 = \begin{pmatrix} U_{11} & U_{12} & U_{13} & U_{14} & U_{15} \\ U_{21} & U_{22} & U_{23} & U_{24} & U_{25} \\ U_{31} & U_{32} & U_{33} & U_{34} & U_{35} \\ U_{41} & U_{42} & U_{43} & U_{44} & U_{45} \\ U_{51} & U_{52} & U_{53} & U_{54} & U_{55} \end{pmatrix}.$$

Тоді з рівності $U_1 D = \tilde{D}U_1$, $d_i \in C$, $d_i \neq 0$, $d_i \neq d_j$, якщо $i \neq j$, $i, j = 1, \dots, 5$, маємо

$$U_1 = \begin{pmatrix} U_{11} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & U_{22} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & U_{33} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & U_{44} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & U_{55} \end{pmatrix} =$$

$$= \begin{pmatrix} T_1 & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & T_2 & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & T_3 & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & T_4 & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & T_5 \end{pmatrix}.$$

Нехай тепер $S_1^{(4)} = \begin{pmatrix} S_{1,11}^{(4)} & S_{1,12}^{(4)} \\ S_{1,21}^{(4)} & S_{1,22}^{(4)} \end{pmatrix}$. Оскільки

$$\tilde{C}U_1 = \begin{pmatrix} T_1 & \mathbf{0} & T_3 & T_4 & T_5 \\ \mathbf{0} & T_2 & T_3 & \tilde{A}T_4 & \tilde{B}T_5 \end{pmatrix}, \quad S_1^{(4)} C = \begin{pmatrix} S_{1,11}^{(4)} \\ S_{1,21}^{(4)} \end{pmatrix} \rightarrow$$

$$\rightarrow \begin{pmatrix} S_{1,12}^{(4)} & S_{1,11}^{(4)} + S_{1,12}^{(4)} & S_{1,11}^{(4)} + S_{1,12}^{(4)} A & S_{1,11}^{(4)} + S_{1,12}^{(4)} B \\ S_{1,22}^{(4)} & S_{1,21}^{(4)} + S_{1,22}^{(4)} & S_{1,21}^{(4)} + S_{1,22}^{(4)} A & S_{1,21}^{(4)} + S_{1,22}^{(4)} B \end{pmatrix}$$

і $S_1^{(4)} C = \tilde{C}U_1$, то отримуємо $S_{1,21}^{(4)} = S_{1,12}^{(4)} = \mathbf{0}$, $S_{1,11}^{(4)} = T_1 = T_3 = T_4 = T_5$, $S_{1,22}^{(4)} = T_2 = T_3$, $S_{1,22}^{(4)} A = \tilde{A}T_4$, $S_{1,22}^{(4)} B = \tilde{B}T_5$. Отже, маємо $T_1 = T_2 = T_3 = T_4 = T_5 = T$ і $TA = \tilde{A}T$, $TB = \tilde{B}T$.

Оскільки оператор S – невироджений, то оператор T – теж невироджений. Таким чином, оператор T здійснює подібність пар операторів (A, B) і (\tilde{A}, \tilde{B}) .

Достатність. Нехай $(A, B) \sim (\tilde{A}, \tilde{B})$ і T – такий невироджений оператор, що $TA = \tilde{A}T$, $TB = \tilde{B}T$. Будуємо послідовно невироджені оператори

$$U_1 = \begin{pmatrix} T & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & T & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & T & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & T & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & T \end{pmatrix}, \quad S_1 = \begin{pmatrix} U_1 & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & U_1 & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & U_1 \end{pmatrix},$$

$$S_4 = \begin{pmatrix} T & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & T \end{pmatrix}, \quad S_1 = \begin{pmatrix} S_1 & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & S_4 & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & S_1 \end{pmatrix}.$$

Зрозуміло, що $SX = \tilde{X}S$, $SY = \tilde{Y}S$, тобто $(X, Y) \sim (\tilde{X}, \tilde{Y})$.

Теорема 2. Пара операторів (A, B) нерозкладна в просторі V тоді і тільки тоді, коли пара операторів (X, Y) нерозкладна в просторі V^{32} .

Доведення. Необхідність. Нехай пара операторів (A, B) нерозкладна в просторі V і $P \in B(V^{32})$ – такий ідемпотент, що

$$\mathbf{P}\mathbf{X} = \mathbf{X}\mathbf{P}, \mathbf{P}\mathbf{Y} = \mathbf{Y}\mathbf{P}. \quad (3)$$

Оскільки оператор \mathbf{P} комутує з оператором \mathbf{X} , то згідно з лемою 1 маємо

$$\mathbf{P} = \begin{pmatrix} \mathbf{P}_1 & \mathbf{P}_2 & \mathbf{P}_3 \\ \mathbf{0} & \mathbf{P}_4 & \mathbf{P}_5 \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{P}_1 \end{pmatrix}.$$

З умови $\mathbf{P}^2 = \mathbf{P}$ випливає система рівностей:

$$\begin{cases} \mathbf{P}_1^2 = \mathbf{P}_1, \\ \mathbf{P}_1\mathbf{P}_2 + \mathbf{P}_2\mathbf{P}_4 = \mathbf{P}_2, \\ \mathbf{P}_1\mathbf{P}_3 + \mathbf{P}_2\mathbf{P}_5 + \mathbf{P}_3\mathbf{P}_1 = \mathbf{P}_3, \\ \mathbf{P}_4^2 = \mathbf{P}_4, \\ \mathbf{P}_4\mathbf{P}_5 + \mathbf{P}_5\mathbf{P}_1 = \mathbf{P}_5. \end{cases} \quad (4)$$

Оскільки оператор \mathbf{P} комутує з оператором \mathbf{Y} , то, як і в доведенні теореми 1, можна показати, що

$$\mathbf{P}_1 = \begin{pmatrix} \mathbf{U}_1 & \mathbf{U}_2 & \mathbf{U}_3 \\ \mathbf{0} & \mathbf{U}_4 & \mathbf{U}_5 \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{U}_1 \end{pmatrix},$$

де

$$\mathbf{U}_1 = \begin{pmatrix} \mathbf{T}_1 & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{T}_2 & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{T}_3 & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{T}_4 & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{T}_5 \end{pmatrix}.$$

Згідно з тим, що \mathbf{P}_1 — ідемпотент, отримаємо

$$\begin{cases} \mathbf{U}_1^2 = \mathbf{U}_1, \\ \mathbf{U}_1\mathbf{U}_2 + \mathbf{U}_2\mathbf{U}_1 = \mathbf{U}_2, \\ \mathbf{U}_1\mathbf{U}_3 + \mathbf{U}_2\mathbf{U}_5 + \mathbf{U}_3\mathbf{U}_1 = \mathbf{U}_3, \\ \mathbf{U}_1\mathbf{U}_5 + \mathbf{U}_5\mathbf{U}_1 = \mathbf{U}_5. \end{cases} \quad (5)$$

Отже, маємо $\mathbf{T}^2 = \mathbf{T}$. Крім того, $\mathbf{T}\mathbf{A} = \mathbf{A}\mathbf{T}$, $\mathbf{T}\mathbf{B} = \mathbf{B}\mathbf{T}$. Пара операторів (\mathbf{A}, \mathbf{B}) нерозкладна в просторі \mathcal{V} . Тому або $\mathbf{T} = \mathbf{0}$, або $\mathbf{T} = \mathbf{I}$.

Допустимо, що $\mathbf{T} = \mathbf{0}$. Тоді $\mathbf{U}_1 = \mathbf{0}$ і, на підставі (5), $\mathbf{U}_2 = \mathbf{U}_3 = \mathbf{U}_5 = \mathbf{0}$. Отже, $\mathbf{P}_1 = \mathbf{0}$.

Нехай $\mathbf{P}_4 = \begin{pmatrix} \mathbf{P}_{11} & \mathbf{P}_{12} \\ \mathbf{P}_{21} & \mathbf{P}_{22} \end{pmatrix}$. Оскільки $\mathbf{P}_4\mathbf{C} = \mathbf{C}\mathbf{U}_1 = \mathbf{0}$, то

$$\mathbf{P}_4\mathbf{C} = \begin{pmatrix} \mathbf{P}_{11} & \mathbf{P}_{12} & \mathbf{P}_{11} + \mathbf{P}_{12} & \mathbf{P}_{11} + \mathbf{P}_{12}\mathbf{A} & \mathbf{P}_{11} + \mathbf{P}_{12}\mathbf{B} \\ \mathbf{P}_{21} & \mathbf{P}_{22} & \mathbf{P}_{21} + \mathbf{P}_{22} & \mathbf{P}_{21} + \mathbf{P}_{22}\mathbf{A} & \mathbf{P}_{21} + \mathbf{P}_{22}\mathbf{B} \end{pmatrix} = \mathbf{0}.$$

Тому $\mathbf{P}_4 = \mathbf{0}$, звідки, на підставі (4), отримуємо $\mathbf{P}_2 = \mathbf{P}_3 = \mathbf{P}_5 = \mathbf{0}$. Таким чином, маємо $\mathbf{P} = \mathbf{0}$.

Нехай тепер $\mathbf{T} = \mathbf{I}$. Тоді $\mathbf{U}_1 = \mathbf{I}$ і, на підставі (5), $\mathbf{U}_2 = \mathbf{U}_3 = \mathbf{U}_5 = \mathbf{0}$. Отже, маємо $\mathbf{P}_1 = \mathbf{I}$.

Нехай, як і вище, $\mathbf{P}_4 = \begin{pmatrix} \mathbf{P}_{11} & \mathbf{P}_{12} \\ \mathbf{P}_{21} & \mathbf{P}_{22} \end{pmatrix}$. Оскільки $\mathbf{P}_4\mathbf{C} = \mathbf{C}\mathbf{U}_1 = \mathbf{C}$, то отримуємо

$$\mathbf{P}_4\mathbf{C} = \begin{pmatrix} \mathbf{P}_{11} & \mathbf{P}_{12} & \mathbf{P}_{11} + \mathbf{P}_{12} & \mathbf{P}_{11} + \mathbf{P}_{12}\mathbf{A} & \mathbf{P}_{11} + \mathbf{P}_{12}\mathbf{B} \\ \mathbf{P}_{21} & \mathbf{P}_{22} & \mathbf{P}_{21} + \mathbf{P}_{22} & \mathbf{P}_{21} + \mathbf{P}_{22}\mathbf{A} & \mathbf{P}_{21} + \mathbf{P}_{22}\mathbf{B} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \mathbf{I} & \mathbf{0} & \mathbf{I} & \mathbf{I} & \mathbf{I} \\ \mathbf{0} & \mathbf{I} & \mathbf{I} & \mathbf{A} & \mathbf{B} \end{pmatrix}.$$

Тому, $\mathbf{P}_4 = \begin{pmatrix} \mathbf{I} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{I} \end{pmatrix}$, звідки, на підставі (4), маємо $\mathbf{P}_2 = \mathbf{P}_3 = \mathbf{P}_5 = \mathbf{0}$. Таким чином, $\mathbf{P} = \mathbf{I}$. Отже, ідемпотент $\mathbf{P} \in \mathcal{V}^{32}$, який задовольняє (3), або нульовий, або тотожний. Таким чином, пара операторів (\mathbf{X}, \mathbf{Y}) нерозкладна в просторі \mathcal{V}^{32} .

Достатність. Нехай тепер пара операторів (\mathbf{A}, \mathbf{B}) розкладна в просторі \mathcal{V} . Тоді існують ненульові ідемпотенти $\mathbf{T}^{(1)}, \mathbf{T}^{(2)}$, такі, що

$$\begin{cases} \mathbf{T}^{(1)} + \mathbf{T}^{(2)} = \mathbf{I}, \\ \mathbf{T}^{(1)}\mathbf{T}^{(2)} = \mathbf{T}^{(2)}\mathbf{T}^{(1)} = \mathbf{0}, \\ \mathbf{T}^{(j)}\mathbf{A} = \mathbf{A}\mathbf{T}^{(j)}, \mathbf{T}^{(j)}\mathbf{B} = \mathbf{B}\mathbf{T}^{(j)}, j = 1, 2. \end{cases}$$

Розглянемо оператори

$$U_1^{(j)} = \begin{pmatrix} T^{(j)} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & T^{(j)} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & T^{(j)} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & T^{(j)} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & T^{(j)} \end{pmatrix},$$

$$P_1^{(j)} = \begin{pmatrix} U_1^{(j)} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & U_1^{(j)} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & U_1^{(j)} \end{pmatrix}, P_4^{(j)} = \begin{pmatrix} T^{(j)} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & T^{(j)} \end{pmatrix},$$

$$P_j = \begin{pmatrix} P_1^{(j)} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & P_4^{(j)} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & P_1^{(j)} \end{pmatrix}.$$

Легко бачити, що $P_j^{(2)} = P_j$, $P_1 + P_2 = I$, $P_1 P_2 = P_2 P_1 = \mathbf{0}$, $P_j \neq \mathbf{0}$. Крім того, ідемпотенти P_1 і P_2 комутують з операторами X і Y . Таким чином, пара операторів (X, Y) розкладна в V^{32} .

Висновки

Основним результатом даної статті є твердження, що задача класифікації пари нільпотентних операторів (X, Y) , $X^2 = Y^3 = \mathbf{0}$, які задовольняють співвідношення $XY^2 = \mathbf{0}$, $XY = qYX$, $q \neq 0$, містить задачу класифікації довільної пари операторів (A, B) без додаткових умов, а отже, вона є “дикою” задачею. Цей результат можна використовувати для розв’язання задач моделювання динамічних процесів розподілених паралельних обчислень у складних програмних системах ІКС.

М.В. Ахрамович, М.А. Муратов

ЗАДАЧА КЛАССИФИКАЦИИ ПАРЫ q -КОММУТИРУЮЩИХ НИЛЬПОТЕНТНЫХ ОПЕРАТОРОВ

Доказано, что задача классификации, с точностью до преобразования подобия, пары нильпотентных операторов (A, B) , $A^2 = B^3 = \mathbf{0}$, связанных соотношениями $AB^2 = \mathbf{0}$, $AB = qBA$, $q \neq 0$, является “дикой”, т.е. содержит подзадачу классификации пары произвольных операторов без связей.

M.V. Ahramovich, M.A. Muratov

PROBLEM OF CLASSIFICATION THE PAIR OF NILPOTENT Q -COMMUTING OPERATORS

We prove that the classification problem with precision up to a similarity transformation of the pair of nilpotent operators (A, B) , $A^2 = B^3 = \mathbf{0}$, correlated by relations $AB^2 = \mathbf{0}$, $AB = qBA$, $q \neq 0$, is “wild”, notably contains the classification problem of a pair of arbitrary operators without relations.

1. Гельфанд І.М., Пономарьов В.А. Зауваження про класифікацію пари комутуючих лінійних перетворень у скінченновимірному просторі // Функціональний аналіз і його застосування. – 1969. – 3, вип. 4. – С. 81–82.
2. Кругляк С.А. Про зображення групи (p, p) над полем характеристики p // ДАН СРСР. – 1963. – 153, № 6. – С. 1253–1256.
3. Гудивок П.М. Зображення кінцевих груп над комутативними локальними кільцями. – Ужгород: Ужгород. нац. ун-т, 2003. – 118 с.
4. Donovan P., Freislich M.R. The Representation Theory of Finite Graphs and Associated Algebras // Carleton Math. Lecture Notes. – 1973. – N 5. – С. 3–86.
5. Дрозд Ю.А. Ручні і дикі матричні задачі. Зображення і квадратичні форми // 36. наук. пр. Ін-ту математики НАН України. – 1979. – С. 39–74.
6. Дрозд Ю.А. Зображення комутативних алгебр // Функціональний аналіз і його застосування. – 1972. – 6, вип. 4. – С. 41–43.
7. Ахрамович М.В., Муратов М.А. Про класифікацію пари q -комутуючих операторів у скінченновимірному лінійному просторі // Таврій. вісник інформатики і математики. – 2010. – № 2. – С. 17–26.

Рекомендована Радою
факультету прикладної математики
НТУУ “КПІ”

Надійшла до редакції
2 лютого 2011 року